

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/75/2016
Identifikačné číslo spisu:	2514010190
Dátum vydania rozhodnutia:	10.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2514010190.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Z. I. a spol. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. novembra 2016 v Bratislave dovolanie obvineného Z. I. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Mareka Lehutu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 5. mája 2015, sp. zn. 3To/35/2015 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 21. januára 2015, sp. zn. 2T/64/2014 uznal obvineného Z. I. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 31. januára 2014, sp. zn. 6T/64/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon súd poškodených so svojimi nárokmi na náhradu škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Z. I. odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 5. mája 2015, sp. zn. 3To/35/2015 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 20. februára 2016 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Mareka Lehutu.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., t. j.

zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený namietal, že svedecká výpoveď K. G. z 4. apríla 2011 bola na hlavnom pojednávaní čítaná aj napriek námietke obhajoby, že bola uskutočnená pred vznesením obvinenia.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl obvinený v tom, že napadnutými rozhodnutiami mu bol uložený ďalší trest popri treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Trnava vo výmere 7 rokov. Ako obvinený uviedol, uloženie tohto ďalšieho trestu je z hľadiska účelu a významu trestania absolútne kontraproduktívne. Ide o trest neprimeraný a nesleduje dosiahnutie jeho účelu.

Dňa 25. augusta 2016 sa k dovolaniu vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej len „okresná prokuratúra“) tak, že s výpoveďou svedkyne K. G. sa krajský súd vysporiadal tak, že hoci ju súd prvého stupňa nemal na pojednávaní prečítať, vina obvineného bola preukázaná celým radom iných dôkazov, ktoré boli vykonané v súlade so zákonom. Vo vzťahu k primeranosti trestu prokurátorka uviedla, že obvinený je recidivista, ktorému v dôsledku obnovy konania už bol znížený trest z pôvodných 10,5 roka na 7 rokov. Vzhľadom na to prokurátorka navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním najvyššiemu súdu riadne predložený na rozhodnutie 21. októbra 2016.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného Z. I. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že tento naplnený nie je. Ako to z napadnutého uznesenia plynie, krajský súd na nezákonnú výpoveď K. G. z 4. apríla 2011 neprihliadal a podrobne pri tom rozviedol, o ktoré (iné) dôkazy oprel svoje rozhodnutie, ktorým odvolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (s. 3 - 5). Inými slovami, pochybenie okresného súdu, ktorý prečítal nezákonnú výpoveď svedkyne bolo dodatočne - v odvolacom konaní napravené, a preto k zásadnému porušeniu práva na obhajobu dôjsť nemohlo.

Pokiaľ ide o údajné porušenie § 34 Tr. zák., najvyšší súd uvádza, že ani s touto námietkou sa nestotožnil. Trest uložený obvinenému považuje za zákonný, plne zohľadňujúci základné zásady ukladania trestov. V tomto ohľade poukazuje na skutočnosť, že obvinenému bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24. júla 2014, sp. zn. 4T/51/2005 (v konaní po povolení obnovy konania) znížený trest za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (s účinnosťou do 31. decembra 2005) z 10 rokov a 6 mesiacov na 7 rokov. Okrem toho, s ohľadom na toto staršie odsúdenie, Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 31. januára 2014, sp. zn. 6T/64/2013 upustil od potrestania obvineného za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Pokiaľ teda okresný a krajský súd ukladali súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. (okrem posudzovaného prípadu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) aj za tieto ďalšie prečiny, považuje najvyšší súd uloženie ďalšieho nepodmienečného trestu za adekvátne. Obvinený sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a nemôže preto očakávať, že súdy budú - vzhľadom na skôr uložený a vyšší trest, od potrestania neustále upúšťať. V prípade obvineného ide o

recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa prevažne majetkovej trestnej činnosti a uloženie trestu vo výmere 7 rokov aj za ďalšie „zbiehajúce“ trestné činy by ani najvyšší súd nepovažoval za primerané. Okrem toho, účelom trestu nie je len individuálna prevencia, ale aj prevencia generálna a tiež morálne odsúdenie páchatel'a. A práve tieto aspekty vo svojom dovolaní obvinený opomína.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel najvyšší súd k záveru, že žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. nie je daný, a preto dovolanie obvineného Z. I. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.